

DIALOG DIREKT #38

Moralisk upprustning

Kära vänner!

Ett antal brev, fax och samtal ligger till grund för detta nummer.

Om böneämnen

Först kommer ett utdrag ur ett brev från **Jean-Marc Duckert** till Stämman. Jag har fått flera påstötningar om att ta upp frågan i DD.

Det är av stor vikt att inte underskatta börens och särskilt specifika böneämnenas makt hos Herren. Jag kommer ihåg, när vi i Norge hade enats om att regelbundet över flera månader och år be för att unga människor skulle hitta ett livsengagemang genom och inom MRA. Det förvånar mig alltid när jag ser hur mycket dessa böner, och den prioritering det medförde, har gett för resultat.

Vilket är det ämne eller de två ämnen vi kunde be för troget och medvetet, över en tillräckligt lång period, med tanke på MRA's arbete i Sverige?

Jean-Marc Duckert

Lennart Sjögren kommenterar:

Mitt gensvar till Jean-Marc's förslag är djupt och omedelbart. Ett sådant böneämne, som jag tror skulle betyda mycket för hela vår kamp, är att någon eller några män eller kvinnor i offentlig ställning, skulle stå upp för vad Moralisk upprustning innehåller, ja identifiera sig med Moralisk upprustning. Jag tänker

*också på vad det betydde för hela vår kamp, när vi hade en man som **James Dickson** som bar kampen i sitt hjärta, men också på vilken drastisk förvandling i honom som låg bakom hans förpliktelse.*

Det finns människor i betydande ställning som på senare år kommit i kontakt med Moralisk upprustning genom de aktiviteter som ägt rum. Andra finns säkert i tankarna hos många av oss. Jag är övertygad om att Jean-Marc's förslag om gemensam bön för dem skulle öppna många vägar för deras helhjärtade engagemang.

Lennart Sjögren

Brita D. har sänt följande noteringar från Stämman där böneämnen diskuterades och några förslag kom fram:

- Hitta människor och situationer i Sverige där Gud vill ge förändring (och göra under).
- Få ett bättre fungerande mångkulturellt samhälle.
- Ev ändring av namnet Moralisk upprustning.
- En ny dimension av det inre livet.

Några är konkreta och andra av mera allmän karaktär. Jag vet inte var beslut skall tas, men det lämpliga är att vi har ett eller två ämnen som gemensamma böneämnen. **Du som har övertygelse, sänd förslag på ämnen med motivering, till mig** så får beslutet växa fram ur vår gemensamma övertygelse.

Temat från DD 37

Frågan jag ställde i förra numret får här kommentarer från två håll. Det första brevet är från **Philip T-B**. Jag har översatt hans nyansrika engelska och tar med några originalformuleringar, där jag fann det svårt att finna bra svenska ord.

Vid samlingen på Alnäs i mars, när rapporten från samrådet på Cypern diskuterades, ställde jag en fråga, 'Vad är det som hindrar oss från att finna nytt liv som gemenskap - och nya liv? När jag tänkte på det senare, kom det för mig ett ord som en del av svaret: fastlåsthet (inflexibility).

När vi blir äldre tenderar leder och muskler att stelna. Detsamma kan ske med tankeförmåga, själ och ande (..mind and spirit). Det första kan vi inte undvika men det senare behöver vi inte falla offer för. När jag ser på MRA's arbete, inte minst i denna del av världen, kan jag inte låta bli att undra om inte en andlig och mental reumatism har drabbat många av oss.

Det gäller inte främst detta att vara fast i gamla hjulspår - något som lätt sker - utan om att sinnets smidighet, själ och ande (mind, heart and spirit) blivit förkalkade. Man förlorar förmågan att förstå att andra kanske ser på eviga sanningar från ett annat perspektiv, de sanningar på vilka man själv har baserat sitt liv. Detta minskar inte värdet av dessa sanningar, men det betyder att de ord vi alltid har använt för att uttrycka dem, kanske har en annan betydelse för andra, än de har för oss.

Det viktigaste är dock det faktum att när en sådan andlig reumatism har satt in, då kan inte Skaparens Ande göra så mycket med oss. Vi blir till pelare av sten som endast duger till att hålla upp en gammal byggnad innan de slutligen faller och smulas till damm.

Vendela och jag är i färd med att producera en lättsinnig satirisk kabaré (premiär 4. maj i Alnäs' Ateljé). En av de inledande

replikerna är 'Tet du att ditt sinne (mind) är som en fallskärm? Det fungerar bäst när det är öppet!'

Om vi som gemenskap skall få och finna nytt liv är nog ett viktigt steg att försäkra oss om att vi är både öppna och smidiga i själ och sinne (..minds and spirits are flexible and open).

Philip Tyndale-Biscoe

När jag läst detta hade jag följande funderingar. Vi drar näring från gamla erfarenheter och de ger kraft till att fortsätta arbeta. Detta kan vara svårt att förstå för någon utan samma erfarenheter. Vad som är värre är att detta inte automatiskt leder till att en ny person får göra samma erfarenheter.

Nästa inlägg från **Ture Nelson** går rakt på sak.

Jag förstår inte frågan i förra DD. För mig är det inte i första hand en generationsfråga, alltså om de yngre och de äldre gör något tillsammans. Jag tycker frågan är om vi överhuvudtaget vill göra någonting.

*Under stämmans möte i mars, presenterade **Gunnar Söderlund** flera olika förslag till hur ateljen skulle kunna användas för kulturaktiviteter såsom teater mm. Jag blev väldigt förvånad när ingen reagerade på Gunnars fina föredragning. Hade det varit på Volvo skulle det blivit någon respons, antingen positiv eller negativ, för eller emot.*

På Alnäs kom ingen som helst reaktion. Då kände jag att rörelsen har slutat röra sig. Rörelsen är död. Vi säger inget för att vi inte vill något.

Jag tror på ett kulturcentrum, en verkstad med många olika sätt att formulera sig. Alnäs är ju verkligen klippt och skuren för det och människorna finns där. Jag skulle vilja utmana dem till att på ett eller annat sätt dramatisera kunskap som vi tillsammans har. Aktuella frågor är invandrare, arbetslöshet, drogproblem, industri, skola. Jag är redo att bidra med vad jag kan.

Ungdomen vill ha rörelse och ogillar passivitet. De är intresserade av att påverka framtiden. Vad vill vi egentligen?

Ture Nelson

Är det verkligen så illa? Skriv!!

Nästa brev från **Ove Jensen** tar upp frågan om hur vi får ut våra filmer:

Film och video

När vi den 19 mars hade årsmöte med Stiftelsen Idé och Kultur, konstaterade vi att våra böcker, videofilmer och andra filmer användes väldigt litet. Det är en stor skatt, som ligger där i källaren på Alnäs. Är vi inte alla menade att använda dem som Anden leder oss?

Videon om Rajmohan Gandhis liv visade jag för Bengt Jonsson i Zebrafilm, Torsby. Han är en känd filmare som har många av sina filmer i TV både i Sverige och kanske mest i Norge. Han har gjort filmerna åt Thor Heyerdahl bl.a. Bengt Jonsson sade att "Konfrontation med Sanningen" var en mycket välgjord film med ett fint budskap. Jag frågade honom, om han hade några idéer om, hur man skulle få in den i TV. Det hade han tyvärr inte. Liknande svar fick jag av Ulf Schenkmanis i Karlstad, sedan han sett den.

Jag tror fortfarande att "Kärlek till morgondagen" är aktuell nu inför folkomröstningen om EU. (Filmen om Irène Laure, red) Den visar vilken grund EU bygger på. Filmen om Gandhi är ett viktigt inlägg i debatten om hur religionerna kan leva tillsammans. Den är också ett bra inlägg inför 1994 års två val. Både individens och politikernas ansvar belyses på ett smittsamt, utmanande sätt.

Vad kan vi tillsammans göra för att denna tanke skall bli verklighet? Var och en av oss, som mottager detta brev, kan få den inspirerade tanke, som gör det till synes omöjliga möjligt. Ofta ber olika TV-kanaler om förslag till nyheter. Om vi alla hjälps åt att hålla utkik, kanske vi kan få napp.

Ove Jensen

Jan Franzon:

En erfarenhet jag hade som pressfotograf med MRA kommer upp i det medvetna allt emellanåt. Jag tror att den var grundläggande för mig och även ganska allmängiltig.

Min kamrat var journalist med lång erfarenhet. Han gav mig ibland förslag om kompositionen av bilderna jag tagit. Nästan varje gång han kommit med sina förslag försvarade jag mitt val. Följden blev att jag tog udden av hans konstruktiva kritik och därigenom inte heller lärde mig något. När jag blev medveten om detta slutade jag att svara. Jag bara lyssnade och tackade, vilket fick till följd att det han sa började arbeta i mig och jag kunde utvecklas.

En annan sak som gränsar till denna erfarenhet är något som jag skulle vilja föreslå som det sätt vi för dialogen i DD. När vi berör vad andra skriver i DD, så låt oss ta in vad de skriver, respektera det som deras övertygelse. Detta betyder inte alls att jag accepterar den ståndpunkten. Inte heller behöver jag känna att jag ska ifrågasätta övertygelsen. Jag kan enkelt bara tala om min egen syn på saken utan att referera till en annans ställningstagande.

Kanske detta är något att tänka på när de yngre för fram sina synpunkter. Då kanske vi kan få hjälp av dem till nytänkande och hjälp till att befrias från gamla mönster.

Jan Franzon

Till detta vill jag bara säga att vi inte skall vara rädda för en verklig dialog. Var inte rädd för att uttrycka din mening.

Jag känner mig i vissa situationer lite oäkta, inte riktigt genuin. I MRA lär vi oss att hela tiden tänka på vad som hjälper den andra människan. Den egna åsikten färgas av dessa överväganden. Jag kommer på mig själv ibland med att vara mera kalkylerande än spontan, inte sådan som jag vill att andra skall vara mot mig. Jag vill bli mer äkta med människor.

Jag har flera gånger uppmanat **Majken** att skriva några rader.

Varmt tack Antero - för DD! Det har jag länge velat säga! Den ger inblick och utblick!

Också att ta del av Cypernbrevet och Bulletinen var en stor upplevelse - som att taket lyfts av och att åter kunna se visionen ut över vidderna och världen. Att läsa namnen på människor vi mött på olika håll i världen, Australien - N.Z. eller som vi tog emot, Rob C t.ex som en gång bodde på vår vind i Skåpe-sund. Det ger liv åt allt som varit - och hopp för framtiden. Stort hopp för framtiden!

*Två händelser som berört mig djupt har timat denna vecka. **Ingrid Ekdahl**, Elof o Maja Frändbergs syster, har stilla somnat in. Genom Guds godhet och ledning hade jag lyckan att strax innan få ta avsked av henne. Det var ju Elof som i mitten av 30-talet tog Oxfordgruppens tankar och innehåll till Göteborg. Vad han och Eva och hela Frändbergs familj betytt för Göteborg är inte möjligt att överblicka.*

Sedan våren -37 - när jag lyckats spåra upp dem, efter att ha läst Sverre Nordbergs: "Oxfordgruppen" och de öppnade sitt hem för mig - jag cyklade dit varje morgon en lång tid för att lära mig ha stilla stund - har de varit som min nära familj! Nu är alla i den generationen borta - hemma! Saknaden är stor - vi minns dem alla med tacksamhet.!

*Det andra är en stor och glad nyhet jag fick veta i skrivande stund. Vår guddotter **Monica N-P** har just fött ett välskapt litet flickebarn! Vilken lycka **Christian!***

Med många hjärtliga hälsningar till dig Antero, familjen och alla som läser detta!
Majken Darning.

ALNÄS I SOMMAR?

Alla vi som läser Dialog Direkt vet att Alnäs skulle stå tomt under sommaren om inte andra än "husets folk" då ställde upp. Några har redan nämnt att de funderar på att vara på Alnäs en eller två veckor i sommar. Det skulle vara en stor hjälp om ni snarast talade om vilken vecka ni planerar för. Men vi behöver hjälp från fler, yngre såväl som äldre, eftersom tiden det gäller sträcker sig från ungefär 12/6 till 21/8, vilket blir tio veckor. Det är mycket bra om man kan stanna två veckor, men alla förslag räknas givetvis med. Alla som kan är alltså varmt välkomna till en skön och givande tid vid "Inloppets" blå vatten.

Dagmar Klint och Brita Dessen

Press

Jerker sände följande urklipp från SvD 940309. Eddie Tistelgren skriver i "Kolumnen" under rubriken "Rökning, sjukdom och Moral".

Genom oskicket att sätta sjukdomsetiketten på varje upptänkligt problem, reducerar man alltså moral till medicin och personlighetsutveckling till terapi och fränkänner i förbifarten stora delar av befolkningen den fria vilja som skiljer dem från djuren.

Nästa DD kommer i juni men som vanligt blir det sedan ett uppehåll till augusti.
Det var allt för denna gången.

Hälsningar!